

Posudek k diplomové práci *Deset let velšského národního shromáždění: blíže ke skotskému modelu?* Aleny Pospíšilové.

Diplomová práce se snaží uchopit téma veskrze současné. Otázka devoluce Walesu není zdaleka dovršena a srovnání se Skotskem může nabízet přirozený směr, kam by se devoluce za souhry řady okolností mohla ubírat. Autorka se ve své práci omezuje na analýzu devoluce ve Walesu. Práce je komparativní analýzou velšského a skotského vývoje nově ustavených národních institucí. Přičemž autorčinou hypotézou je, že působení Richardovy komise napomohlo k přiblížení velšského národního shromáždění k modelu skotského parlamentu. Časově je práce vymezena roky 1999 (ustanovení velšského shromáždění) a rokem 2009. Autorka letmo zachycuje i dopad nástupu nové centrální vlády v květnu letošního roku (část 3.6 a závěr). Nicméně je z textu patrné, že nebylo v časových možnostech širěji analyzovat směr možného dalšího vývoje pod novou vládou ve Westminsteru.

Autorka ve své snaze objasnit vývoj, kterým prošel devoluční proces ve Walesu aplikuje tři teoretické přístupy – nový institucionalismus, teorii vnitřní závislosti a koncept vnitřního kolonialismu. S přihlédnutím k předmětu práce a cílům autorky je teoretické uchopení relevantní a teoretický rámec správně postaven.

V situaci, kdy šlo autorce o postavení proti sobě dvou rozdílných kontextů (velšského a skotského) je jí zvolena metoda komparativní analýzy souboru případů možnou a správně zvolenou metodou zkoumání. Operacionalizaci konceptu autorka provedla poměrně jasně a pro názornost dobře zvolila i tabulkové zobrazení (str. 21). Práce má logickou strukturu a přímou linii argumentace. Nicméně v částech by jí prospěly dílčí nadpisy. Jemnější členitost textu by jej zpřehlednila.

Problém práce je formulačně originální zhodnocení ověřované hypotézy, která byla podle autorky „spíše potvrzena, ale částečně i vyvrácena.“ Jakkoliv se čtenář může z textů dovítit, jak autorka svůj závěr asi myslela, bude třeba, aby při obhajobě vysvětlila jasně jestli se její vlastní hypotéza potvrdila, či nepotvrdila a formulovala jasný závěr.

Práce v místech doplácí na to, že je postavena vesměs na anglických zdrojích a mnohde je text zatížen neobratným převodem do českého jazyka, zejména pak často se vyskytující anglické pasivní konstrukce (str. 8, 11, 14, 19 atd.). Což je při jinak dobré kvalitě práce na škodu. Další nepřesnosti zřejmě vyplývající z nedostatku pozornosti při korektuře narušují dobrý dojem z práce (např. „Úspěšný devoluční projekt přišel až na sklonku jednadvacátého století...“ str. 4, nebo „...došlo k velkému posunu v otázce velšského devolučního uspořádání, které nese určité prvky, jež jsou společné s velšským modelem?“ (skotským???) str. 78). V rozboru literatury pak autorka chybně zařazuje výzkumy *Nations and Regions: The Dynamics of devolution* a *Devolution and Constitutional Change* mezi sekundární zdroje. Nebo autorka pracovala se sekundární literaturou analyzující tyto výzkumy?

Diplomová práce Aleny Pospíšilové splňuje požadavky na diplomovou práci na FSV UK a doporučuji ji k obhajobě. Hodnocení: 2.

V Praze 8.6.2010

PhDr. Filip Hubáček